

РАЗВОЙНИ ТЕНДЕНЦИИ В БЪЛГАРСКАТА МОРФОЛОГИЧНА СИСТЕМА

Илияна Гаравалова

Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ при БАН
garina@abv.bg

Статията представя един оригинален поглед върху развоя на българската морфологична система, като включва критически анализ на теорията на натуралната морфология, както и някои изменения и допълнения към нея. Подробно се представя действието на основната развойна тенденция при флективния морфологичен тип езици – тенденцията към намаляване на средното количество граматическа информация, която могат да носят граматическите морфеми в границите на запазването на най-общите особености на флективния тип в рамките на българската именна и глаголна система, като се акцентира върху различията в начина, по който тези два вида парадигми се променят в диахронен план.

Ключови думи: полуаглютинативен формант, натурална морфология, тенденцията към намаляване на средното количество граматическа информация, която могат да носят граматическите морфеми в границите на запазването на най-общите особености на флективния тип, тенденцията за развой към аналитизъм.

✉ Гл. ас. д-р Илияна Гаравалова
Секция за българска диалектология и лингвистична география
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ при БАН
бул. „Шипченски проход“ 52, бл. 17, 1113 София, България

Публикувано: 30 юни 2017